

**Over vrouwen en mannen.
Een studie van doctorandus S.**

Praten.

Sommige vrouwen praten graag veel. Het maakt niet uit wat er gezegd wordt, als het maar lawaai maakt. Luister je als man geduldig dan kan het zijn dat je soms wel een kwartier moet wachten om zelf iets te vertellen. Maak je hier een opmerking over, dan ben je vrouw-onvriendelijk.

Ok, meestal zal men de man dan weer andere eigenschappen toedichten. Zoals bijvoorbeeld betweterigheid. De man meent dat hij en hij alleen weet hoe de vork aan de steel zit. Verzachtende omstandigheid is dat dit historisch gegroeid is. Toch stel ik vast, met enige ruimte tot discussie, dat bij wijlen, de vrouw die zo dikwijls de eigenschap van aangeboren intuïtie krijgt toebedeeld, helemaal niet over deze eigenschap beschikt. Soms is de man veel sneller in het vinden van een oplossing.

Met de wagen heeft mijn vrouw geen flauw idee van hoe we nou van a naar b moeten. Ik denk dat het haar gewoon niet interesseert omdat ze het zelf vertikt van te rijden. Ze kan wel autorijden maar wil dit om al even duistere redenen niet meer doen. Fietsen doet ze wel. Maar of je nu al fietsend getrouwd de wegcode volgt of niet, er is geen kat die dat nog controleert. Zelfs de politie niet.

Ik zou kunnen aanhalen dat het bewijs voor deze stelling de grote groepen overjaarse dames zijn die onze wegen op zonnige dagen al fietsend onveilig maken, moest het niet zijn dat er ook grote groepen overjaarse heren zijn die precies hetzelfde plegen te doen.

Uitdrukkingen zoals; "de bond van klappen en breien" is weer aan het vergaderen, zijn stilaan gemeengoed geworden. Iedereen weet waar je

het dan over hebt. Geen radio die de conversatie van een dergelijke groep kan overstemmen. Tenzij de heren over voetbal beginnen. Hier bestaat de mogelijkheid dat de decibels van één spreker de bond van klappen en breien toch nog met één goal overstemmen.

Intuïtie.

Uit onderzoek is gebleken dat wetenschappers zoals Einstein over een formidabele dosis intuïtie beschikten. Intuïtie is meestal het alleenrecht van de vrouw. Maar wiskundigen weten ook op de één of andere manier waar de oplossing ligt. Vrouwen klasseren deze eigenschap bij mannen echter onder fantasie en gaan dan even gniffelen. Bij hen heet zoiets intuïtie.

Perceptie.

Hoe ingewikkeld het samenleven van man en vrouw kan zijn, zien we bij de besluitvorming van matrimoniale kwesties. De keuze van wijn of bier aan tafel, of van frisdrank, of van waar gaan we naartoe; dit zijn zaken die tot discussie kunnen leiden. Gewoonlijk geef ik mijn vrouw gelijk. Ook al heeft ze geen gelijk. Hierdoor vermijd ik veel problemen.

Ik heb het er in een vorig schrijven al eens over gehad. Mijn vrouw snurkt. Volgens mij, ik niet. Het bos dat hiermee al is afgezaagd neemt inmiddels de proporties aan van het uitdunnende Amazoniënwoud.

Laatst stond ik in de badkamer na het ontwaken. Het tandenritueel mag je niet overslaan en voer je uit in half-wakker toestand. Ik ontdekte dat ik een wat droge keel had, een teken dat ik tijdens mijn nachtrust ook zachte geluiden zou geproduceerd hebben. Ik zal wellicht gesnurkt hebben. Misschien maar eventjes, maar toch... Dan ga je twijfelen. Omdat in een oorlog twijfel het ergste kwaad is, zal ik moeten kiezen voor het negeren van dit euvel.

Besluit.

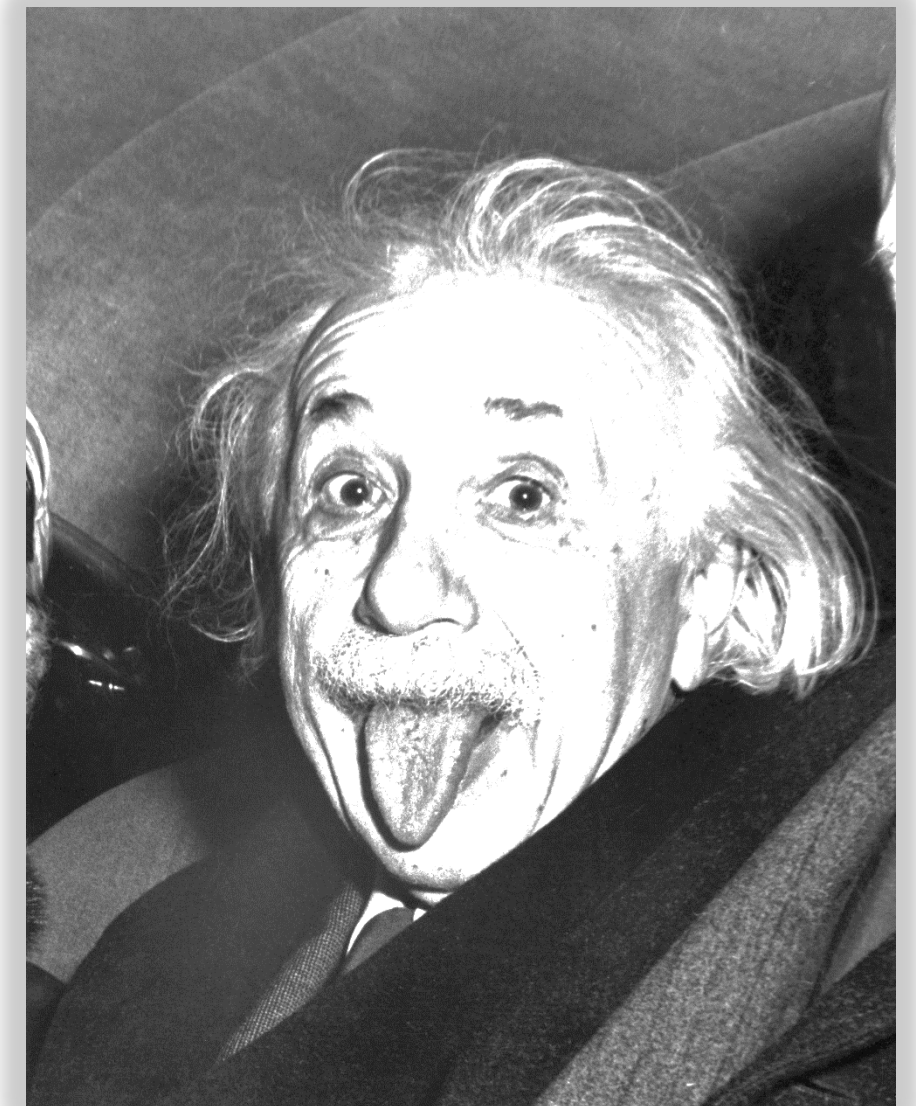
Na een huwelijk dat al meer dan vijftig jaar standhoudt, wat uitzonderlijk is, meen ik met enige ervaring te kunnen spreken. Het risico van betweterigheid zweeft alvast naast de pollen en het fijn stof in de lucht. Mijn stelling is dat het zwakke geslacht niet het alleenrecht heeft op intuïtie. Deze vrouwelijke eigenschap wordt dikwijls verward met interesse of aandacht.

Als dit schrijven enige betekenis zou mogen hebben, kan je onder de noemer "aandacht" de verschillen tussen man en vrouw klasseren. Aandacht is het codewoord. Waar een man allicht zijn hoofd niet voor omdraait (en ook zijn hand niet), zijn dit dikwijls halskwesties voor een

vrouw. Bijvoorbeeld; de portemonnee. Meestal is de vrouw zuinig. Maar als ze teveel bespaart zullen de kosten achteraf evenredig zijn met de besparing. Het zuinig zijn was dan een maat voor niets.

Je moet als man over een grote dosis relativering beschikken om te kunnen blijven deel uitmaken van een vredelievende maatschappij.

Zo is toch enigszins bewezen dat het redenerend vermogen van de man dicht aanleunt bij Einstein. Al was het maar alleen voor wat die relativiteit betreft.

Sam